

ÜZENET

XLI. évfolyam
1992. 5-6. szám

A VENEZUELAI MAGYAR

EVANGÉLIUMI

KERESZTYÉNEKHEZ

Örömnünnep

Mondhatnánk azt is, hogy jubileum, de számunkra sokkal többet jelent. Azt, hogy kétszeres örömnünnep. Egyrészt mert megérkezett lelkészházaspárunk, nt. dr. Bodrog Miklós és Ugrin Aranka, vagy ma már egyszerűen Miklós és Aranka. Ez így is van jól. Elmúltak már azok az idők, amikor a lelkészre csak félelemmel vegyült tisztelettel néztek föl. Mi is fölnézünk, a tisztelet sem hiányzik, de máris úgy érezzük, hogy családtagok, kikre nehéz volna protokolláris formalitásokkal gondolni. Egy kis gyülekezetnek erre van szüksége, és bízunk benne, hogy ők is családtagnak érzik magukat. Isten hozott Aranka, Isten hozott Miklós!

Másrészt azért is örömnünnep ez az október, mert gyülekezetünk megérte hivatalos megalakulásának negyvenedik évfordulóját. Hálával és elismeréssel kell gondolnunk azokra, akik megalapították ezt a kis protestáns és magyar végvárat, s éveken át áldozatkész munkával vitték tovább, mindazokra, akiknek köszönhetjük, hogy ez az évforduló örömnünnep, nem pedig melankólikus múltbanzés. Adjon Isten erőt és kitartást nekünk is arra, hogy évek múltával rólunk is éppen így emlékezzenek meg.

Minden igazi örömnünnep egyúttal megújulást is jelent. Minden évforduló születésnap, és mint ahogy a gyermekben megújulnak a szülők, úgy szükséges, hogy egy gyülekezet is minden születésnapján új erőket gyűjtsön, megfrissüljön. Ne azt kérjük, mi is lesz tíz-húsz év múlva! Negyven éve is sokan voltak, akik ennek a távlatnak a felét sem tudták elképzelni, de elhatározták, hogy minden nap egy-egy lépés, az erőt pedig Isten adta és adja ahhoz, hogy lépésről lépésre haladjunk tovább.

Adjunk tehát hálát a múltért, örüljünk a jelennek, és bízunk a jövőben. Tegnap, ma és holnap egyformán a Gondviselés kezében vagyunk.

1992 október havában.

Vladár Pál
gondnok

40 Éve Történt

Ezekben a napokban lesz 40 éve, hogy Caracasba érkeztem, és az ottani magyar protestánsok első lelkipásztoraként megkezdhettem Venezuelában majdnem két évtizedig tartó lelkipásztori szolgálatomat. Az évforduló alkalmából a gyülekezet jelenlegi gondnoka, Vladár Pál megkért, hogy írjak egy cikket az ÜZENET számára. Kérésének szívesen teszek eleget, de hogy ne vesszek el a részletekben, és ne legyen beszámoló túl hosszú, rövid, naplószerű feljegyzések összeállítással szeretném célomat elérni. Ehhez azonban egy dolgot el kell mondanom: 1952-ben nem írtam naplót, nem készítettem feljegyzéseket. Igaz, hamarosan beszereztem egy barna borítású füzetet, melyet sokáig "lelkészi szolgálatok naplójá"-nak használtam. Ez távozásom után - Caracasban maradt. Tehát amit most olvasni fognak, valójában nem naplórészletek, hanem csak az emlékezetemben megőrzött események leírása.

Vasárnap, 1952. szeptember 7. Egy esti magyar és angol nyelvű istentisztelet keretében búcsúztam el addigi gyülekezetemtől, a clevelandi Első Magyar Evangélikus egyháztól. Ezt fogadás követte, melyen híveim búcsúztak el tőlem.

Csütörtök, 1952. szeptember 11-én Clevelandból vasúton New Yorkba érkeztem. Látogatást tettem a Nemzetközi Lutheránus Tanács irodájában, az éjszakát a New Brunswick-i /N.J./ magyar evangélikus paplakon töltöttem.

Péntek, 1952. szeptember 12-én reggel Szathmáry Gyula New Brunswick-i lelkész kivitt gépkocsiján a New York-i repülőtérre. A Panamerican délelőtt induló járatáról este 6-kor szálltam le a maiquetiai repülőtéren. Kern Fred amerikai és Gulbis Alfreds lett lelkész, dr. Nyerges Miklós ideiglenes gondnok, valamint ifj. Nyerges Miklós és dr. Egyed Jánosné cserkészparancsnoknő vártak rám. Kern lelkész gépkocsiján jutottam fel a városba, ott dr. Nyergesék

Las Acacias-i otthonában finom vacsorán láttak vendégül. Később Márfi János presbiter érkezett Nyergesékhez, és elvitt ideiglenes szállásomra, dr. Gavallér Béla presbiter chacaoi otthonába.

Szombat, szeptember 13-án reggel dr. Gavallér Béla elvitt az akkori egyházi központba, amely Campo Alegre-ben, a Calle de las Escuelas nevű utcában volt. Itt megismerkedtem harmadik lelkész kollégámmal, dr. Falk Heinrich lelkipásztorral, titkárnőjével, Rajkay Lászlónéval, a Dzenis házaspárral, akik az egyházi munkáját végezték, és megismertem az épületben működő egyházi iskola /Pedagogica Esperanza/ igazgatónőjét, valamint a tantestület több tagját. Közölték, hogy az eddig csak a lett lelkipásztor által használt irodát meg kell vele osztanom. Ebédre elvitt Gulbis lelkész egy magyar étkezdébe, melyet a Plaza Chacaitón özv. Bostyákné Irén és Fekete Miklósné vezettek.

Délután rádöbbsentem arra, hogy a másnap reggeli istentiszteletre senki sem készített éneklapokat, énekeskönyvek pedig nincsenek. Így az idő nagy része azzal múlt el, hogy stencilt szereztem, arra rágépeltem az énekeket, majd sok utánjárás után megtaláltam a cserkészfiúk sokszorosítógépét Ercse ék otthonában, ahol az éneklapokat elkészítettük. Este Kern lelkészéknél voltam vacsorán az Edificio Galipan-ban. - Engem egyébként ezen a napon szenteltek Budapesten lelkésszé 1943-ban!

Vasárnap, szeptember 14-én reggel 9-kor magyar istentisztelet kezdődött a Campo Alegre-i kápolnában. Előtte a kápolna melletti füves térségen Pribusz György, a magyar katolikusok lelkipásztora köszöntött, aki egy küldöttség élén jött el erre az alkalomra. Majd id. dr. Nyerges Miklós üdvözölt, s aztán az ifjúság és a cserkészek nevében Halász Julcsi szólt néhány szót és adott át egy virágcsokrot. Ezután bevo-nultunk a kápolnába, ott megtartottam első venezuelai istentiszteletemet. Ennek befejezése után Kern, dr. Falk és Gulbis lelkészek mondtak "Isten hozott!-at, és köszöntötték a magyar gyülekezetet, amit ismerkedési összejövetel követett az óvodateremben.

Ebédre Zádor Imréné Helmreich Mária hívott meg az általa vezetett penzióba, ahol több magyar honfitársammal és hittestvéremmel találkoztam, így Szakonyi István presbiterrel is. A délután folyamán odajött Márfi János presbiter, aki egy kb. háromórás körút keretében megmutatta a várost. Este Egyedék vacsora-vendége voltam.

Hétfő, szeptember 15-én délelőtt megismertem a "Pedagogico La Esperanza" teljes tantestületét és az iskolába járó magyar gyermekeket. Kern lelkész úrral aznap látogatást tettem gr. Stackelbergnél, a svéd követség ügyvivőjénél, és svéd tudásomra hivatkozva ajánlottam a caracasi skandinávoknak lelkészi szolgálataimat.

A következő hetek során megbeszéléseket folytattam id. dr. Nyerges Miklós gondnokkal, esténként pedig megkezdtem az ideiglenes presbitérium címjegyzéke alapján a már ismert caracasi evangélikus és református családok látogatását. Ebben a munkában nagy segítséget kaptam Rigó Lajos presbitertől, aki hetente 2-3 estét is feláldozta, hogy elkísérjen.

Vasárnap, szeptember 12-én a második istentiszteleten már ki tudtam hirdetni szolgálatom munkatervét: istentisztelet lesz vasárnaponként reggel 9-kor, melyet 10-kor vasárnapi iskolai oktatás követ. A "Pedagogico Esperanzá"-ba járó magyar protestáns gyermekek részére kedden és pénteken 2-kor, más iskolába járók számára 4.15-kor készülök hittanórát tartani. Közöltem, hogy hamarosan megkezdődik a konfirmandusok első csoportjának az oktatása, előreláthatólag péntekenként 7-kor és vasárnaponként 10-kor. A "Pedagogico Esperanzá"-ban magyar nyelvi és történelmi óra is lesz minden kedden és pénteken 12.30-kor.

Csütörtökön, október 16-án az ideiglenes presbitérium ülést tartott, amelyen - velem együtt - Kern lelkész is megjelent. Mindkettőnk az elnöklő dr. Nyerges Miklós köszöntött, majd Márfi János pénztáros beszámolt a gyülekezet anyagi helyzetéről, én pedig a megérkezésem óta végzett munkámról és a jövő terveiről. Az egybegyűltek elhatározták, hogy ezentúl minden hónap második vasárnapján délelőtt 10-kor lesz presbitéri ülés. - Kern lelkész úr közölte, hogy a magyar lelkész számára is sikerült lakást szerezni a Galipan nevű épületben, de annak berendezése a gyülekezet feladata, bérét viszont az Evangélikus Világszövetség fogja fizetni. A presbitérium egy ösztöndíjalapot is teremtett azon rászoruló gyermekek részére, akiknek szülei az egyházi iskola tandíját nem tudják megfizetni. Javaslatomra hozzájárult ahhoz, hogy Üzenet címmel egy havi körlevelet küldjünk ki minden venezuelai magyar protestánsnak, valamint ahhoz is, hogy a presbitérium hívja fel őket, hogy egy jelentkezési lap kitöltésével váljanak bejegyzett tagokká, és ajánljanak fel egy tetszés szerinti összeget havi hozzájárulásként

Vasárnap, október 19-én az istentisztelet után megalkult a Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet.

Hétfőn, október 20-án New York-ból Caracasba érkezett dr. Empie C. Paul és dr. Herman Stewart, az Evangélikus Világszövetség és az amerikai Nemzeti Lutheránus Tanács két vezetője. - A következő napok nagy részét a velük való megbeszélések töltötték ki. Igy csütörtökön este a két vendég - Kern lelkész társaságában - a magyar presbitérium ülésén vett részt, amely után szeretetvendégség volt. Ezen dr. Herman a Nyugat-Európában élő menekültek közti munkáról tartott előadást. - Pénteken a három gyülekezet presbitériuma együttes ülést tartott, és a kidolgozott egyházközi alkotmány szövegét a két nappal későbbre összehívott közgyűlésnek elfogadásra ajánlotta. Ezt megelőzőleg a közös iskolabizottságnak is volt ülése.

Vasárnap, október 20-án a reggeli 9-kor kezdődő magyar istentiszteleten dr. Herman is részt vett és beszámolt magyarországi élményeiről: 1946 októberének végén Budapesten ünnepelte meg a reformáció emlékűnépét. Délután négykor került sor a "Feltámadás Evangélikus Egyház" alakuló közgyűlésére. Ezen az elnöki széklet dr. Herman foglalta el, majd a három gyülekezet gondnoka szólalt fel, és az anyanyelvükön felolvasott alkotmánytervezet elfogadását ajánlották a megjelenteknek, akik a javaslatot megszavazták. Ezután következett a nyelvi gyülekezetek hivatalos elismerése és az Evangélikus Világszövetséggel kötendő szerződés jóváhagyása. Végül a megjelentek - mint alapító tagok - aláírták az egyházközi alkotmányát.

A délután 5-kor kezdődő ünnepi istentiszteleten a résztvevő lelkészek anyanyelvükön /és svédül/ olvastak fel részeket a Szentírásból, imádkoztak és együtt mondták el a Hitvallást. A közös énekeket mindenki ismerte. Az igehirdetés előtt - ezt dr. Herman végezte Lukács evangéliuma 24. részének első 9 verse alapján - a német ének- és zenekar Bach Jézus életemnek... kezdetű kantátáját adta elő. Áldás és az Erős vár... elénekzése után, a kb. félezret kitevő gyülekezetnek a lettek zenei műsorszámokkal, a népviseletbe öltözött magyar fiatalok pedig élőképpel szerepeltek.

Erről az eseményről filmfelvétel készült/"The Fruit of the Living Word", II. rész/, amely 1971-ben, eltávozásomkor, a "Feltámadás Egyházközi" irattárában volt.

Genf, 1992. szeptember 5-én.

Pósfay György

ŐSZI VÁSÁR: NEGYVEN ÉV

(1952. október 19. - 1992. október 18.)

Jó szokás az, hogy az ember jóban, rosszban, örömben vagy bánatban és sok más alkalommal kinyitja a Szentírást, melyben mindig megtalálhatja az adott alkalomra szóló üzenetet. Most is föllapoztam a Bibliát, csak úgy találomra, és ráakadtam Máténál /25,14-30/ a talentumokról szóló példázatra.

Ezt olvasva nagyon elgondolkodtam, és faggatni kezdtem magamat: mit is akar üzeni ezzel a Jóisten? Talán egy kérdést küld önvizsgálatra, hogy vajon jól visszük-e tovább a ránk bízott TALENTUMOT, a feladatot, melyet elődeink kezdtek el, itt Venezuelában?

Tekintve, hogy negyven év után még mindig itt vagyunk, úgy érzem, hogy Krisztus seregének e sok tekintetben kipróbált nyája megállta a helyét: negyven év után más arcokkal, más nevekkkel, más gondolatokkal, de mégis itt vagyunk!

Itt vagyunk 1992. október 18-án, miután hónapokkal előtte kivittük a kérőleveleket, hogy hangyákként összeszedjük a sorsolásra a nyereménytárgyakat. Közben két aranyszívű és -kezű asszony szorgalmasan festette a faárukat, és általános kérdezősködés indult, hogy ki utazik Magyarországra, ki tudná elhozni a szebbnél szebb terítőket, blúzokat, kötényeket.

A vásár előtti két héten a nap 24 órája is kevés volt, rohantak a napok, órák és percek: beosztani, ki mit csináljon, megszervezni a sorsolást, bevásárolni és elkészíteni az ételeket, megrajzolni a feliratokat, földíszíteni a magyaros szobát, és még száz apróbb-nagyobb dolgot elintézni. És főleg imádkozni, hogy vasárnap ne essen az eső.

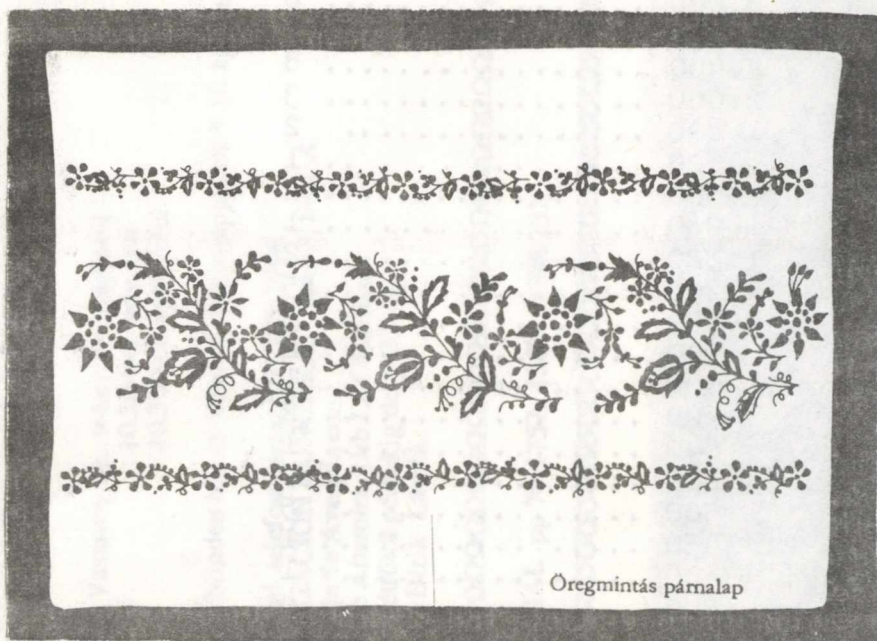
A nap hajnali háromkor kezdődött a töltött káposzta fölmelegítésével, és reggel hatkor már nagy volt a sürgés-forgás. Ki-ki a maga helyén teríti az asztalt, készíti a virágcsokrokat; kis sorsolás, nagy sorsolás, kuglóf, karácsonyi dísz, kekszek, könyvek, jég, sör, físzítők és száz más áru rendeződik a helyére, összeállnak a finom salátás, tésztás és tortás tálak, elkészül a pörkölt, a kolbász és a többi finomság.

Tízkor megnyílt az őszi vásár, és a sok izgulás és idegesség dacára a kerti terítés, a kiállított áruk és ételek, a szívélyes kiszolgálás igen kellemes hangulatot teremtettek. Az emberek csak úgy özönlöttek hozzánk, és mind a dolgozók, mind a látogatók hozzájárultak a nap sikeréhez. Még a trópusi zápor is csak estefelé jelentkezett, és bizony kellemesen hűsítette hevültségünket.

Az egész caracasi magyar kolónia segített és támogatott bennünket: jelen voltak a fiatalok és az aranykorban lévők egyaránt. Külön köszönet illeti erkölcsi és anyagi támogatásáért katolikus testvéreinket, a Nőegylet minden tagját, a Presbitériumot és venezuelai barátainkat, akik jelenlétükkel megtiszteltek minket.

Legelső sorban azonban Istennek köszönjük, hogy negyven év után ez alkalommal is velünk volt, erőt és akaratot adott, hogy ezt az egyházi munkát el tudjuk végezni, s ennek eredményeként segíteni tudjunk azokon, akik támogatásra szorulnak. És főleg azt köszönjük Istennek, hogy 40 év után is vannak, akik tovább viszik és gyarapítják a ránk bízott TALENTUMOT!

Nyerges Alice

Éva Nyerges de Matute tanulmányának folytatását a Lorántffy Zsuzsánna Protestáns Nőegylet történetéről későbbi számunkban közöljük.

KIMUTATÁS

az 1991. évre befizetett egyházi hozzájárulásokról, főként az összegeket és azoknak az egyháztagnak a számát, akik ugyanakkora összeggel segítették gyülekezetünk fenntartását.

<u>Összeg</u>	<u>Tagok száma</u>
Bs. 9.000	1
7.200	2
7.000	1
6.000	5
5.400	1
5.000	3
4.200	2
3.600	7
3.000	6
2.500	1
2.400	8
2.000	3
1.800	2
1.600	1
1.500	2
1.360	1
1.320	2
1.200	15
1.000	5
900	2
800	1
720	2
640	1
600	7
500	5
450	1
400	1
300	4
240	1
200	2
120	1
100	1

Összesen 97 egyháztagnak fizetett átlagosan 2.000 bolivárt egy évre, ami havonta és személyenként kb. 167.-bolivárt jelentett.

Az 1992 novemberéig befizetett hozzájárulások.

<u>Mennyit fizetett eddig havonta?</u>	<u>Hány személy?</u>
Bs. 1.000	2
600	1
500	4
450	1
400	1
300	6
250	4
200	8
150	3
125	2
100	14
60	3
50	4
25	1
10	1
<u>Egész évre</u> 4.000	1
2.000	2
1.000	2
800	1
640	1
300	1

Összesen 63 egyháztág fizetett átlagosan 176. - bolivárt havonta. Vannak, akik az év végén egyszerre fizetik évi hozzájárulásukat, ami megnehezíti havi költségvetéseinket. Kérjük ezért őket, hogy az egyházunknak szánt összeget korábban - talán az év első felében - fizessék be.

Mindenesetre az idén 34 személlyel kevesebben fizettek, mint tavaly. Ebből 1 haláleset miatt maradt el, 8 tagunk vidéken él. Kérünk mindenkit - idehaza és külföldön egyaránt -, hogy aki eddig is rendszeresen hozzájárult a gyülekezet fenntartási költségeihez, továbbra is támogassa egyházunkat.

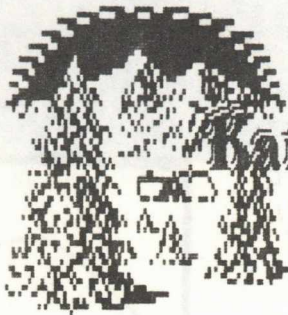
Összeállította:

Sándor Gizella
algondnok

Halottunk

MACSOTAY SANDOR

1906.IX.22 - 1992. X. 22.

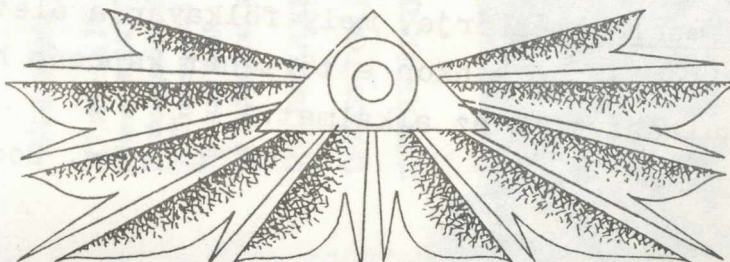
Karácsoyi Melléklet

Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben az Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be. Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világo sságról, és hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világo sság, de a világo sságról kellett bizonyosságot tennie.

Az Ige volt az igazi világo sság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak megadta azt a kiváltságot, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, nem test akaratából, sem férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

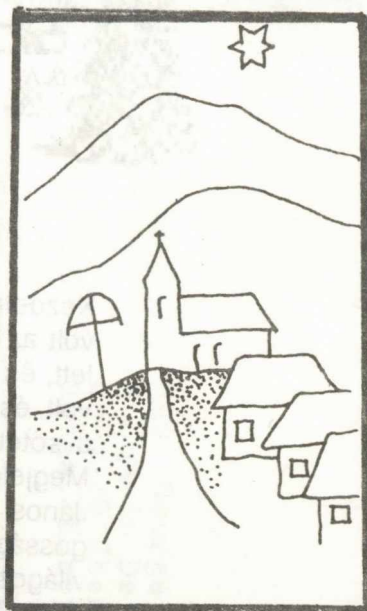
Az Ige testté lett, itt élt közöttünk, és láttuk az ő dicsőséjét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőséjét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Jn 1,1-14

Az ádvent: meglepetés

Igazi ádventet rendezni bajos. Mehet minden simán, üzembiztosan éghetnek a gyertyák, szállhat az ének, szép emlékeket idézhet a hangulat. Ha viszont kegyelemből mégis eljön, akkor egyszer csak betoppan, szétlöki az őt behatárolni próbáló kereteket, s olyat tesz, hogy nem győzzük dörzsölni a szemünket és csóválni a fejünket, mert mi - ha nem is egészen tudatosan - egy szűk elképzelésünk szerinti Üdvözítőt vártunk. Ő viszont elképesztően új tud lenni, valahányszor igazán belép egy emberéletbe.

Igy volt ez a Lukács által leírt (19,1-10), merőben váratlan eseménysorozatban is, aminek címe így is hangozhatnék: "Egy karrierista ádventje." Ezrek hódolata várta Jézust Jerikóban, ő meg a lehető legméltatlanabbra bökött rá: "Nálad kell megszállnom!" Lett is erre fölzúdulás...

Eleven ádventje annak lehet, aki teljesen nyitott arra, hogy isteni meglepetés érje, mely fölkavarja életének állóvizét. Ádventi vasárnapjainkon e történet kapcsán halljuk az Igét - ne mulasszuk el az alkalmat.

Dr. Bodrog Miklós

Radnóti Miklós

Lapszéeli jegyzet Lukácshoz

Holdsarló
nézi csak
reggelig,
végül a
vándorló
pásztorok
meglelik.

Jászol a
bölcseje
fényekkel
úgy teli!
Állnak és
csodálják
feketén, –
s köztük két
hű tehén
lehel
a gyerek
csillogó
bőre tükrét.

DR. BODROG MIKLÓS

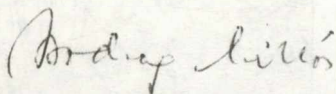
Akire büszke vagyok, az a feleségem, Ugrin Aranka, aki a Szépirodalmi Könyvkiadó irodalmi vezetői tiszteréről és egy izgalmas másodállásról lemondva jött el velem Budapestről Caracasba. Segítségével tettem szert - miután korábban is sok cikkem jelent meg - igényesebb stíluszemléletre, a megfogalmazásban jelentkező csiszoltabb lényeglátásra. Ő egyébként hosszú éveken át gondozta a trianoni határokon kívül esett magyarok szépirodalmának hazai megjelenését is, és bőséges tapasztalatokat szerzett a "kinti" magyarság sorsáról.

Magam Nyíregyházán születtem, és az ottani, immár ismét evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségiztem 1948-ban, a vörös terror kezdetén. 1953-ban avattak evangélikus lelkésszé. Sokfelé szolgáltam. 1956-os miskolci rádióbeszédeim miatt sokáig részesültem hátrányos elbánásban. Parókus lelkész Gyulán és Budapest-Rákospalotán voltam, aztán az egyház tudományos munkatársaként, majd kórházlelkészként működtem. A budapesti Teológiai Akadémián ismételten láttam el oktatói feladatokat. 1974-ben doktoráltam - lélektani témából. Részben külföldi tanulmányok után 1976-ban pszichoterapeuta igazolást szereztem, és e minőségben "profiként" is tevékenykedtem.

Lelki elhivatottságom diákkoromban kezdődött: 18 évesen már lelkészt helyettesítettem istentiszteleteken, bibliaórákat tartottam. Különösképp szívügyem a kiegyensúlyozott hit és a józan kegyesség korszerű megélése és hirdetése. Abban is szeretnék segíteni, hogy keresztyénységünket és magyar voltunkat másokat is gazdagítóan, rokonszenvesen élhessük valósággá.

Ehhez kérem Isten segítségét és hittestvéreim támogatását - az eddig kapottakat is szívből megköszönve.

Caracas, 1992. november

2. Angyalének hangja kél, Meghátrál a gonosz éj, Isten biztat: Békesség! Ne félj!

3. Fénybe borul a mező, Jászolban egy csecsemő, Rátalálnak pásztorok: ez ő!

4. Tudja ő a nevedet, Más helyetted nem mehet, Indulj bátran, terve van veled!

5. Amerre csak kék az ég, Vesződés is van elég, Vidd magaddal Jézus melegét!

6. Vigyük hittel szerteszét Örökélet erejét, Megújító, nagy szeretetét!

Bodrog Miklós sz. 1929.

József Attila

Betlehemi királyok

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!
Három király mi vagyunk.

Lángos csillag állt felettünk
gyalog jöttünk, mert siettünk,
kis juhocska mondta - biztos
itt lakik a Jézus Krisztus.

Menyhárt király a nevem.
Segíts, édes Istenem.

Istenfia, jónapot, jónapot!
Nem vagyunk mi vén papok.

Úgy hallottuk, megszületél,
szegények királya lettél.

Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!

Gáspár volnék, afféle
földi király személye.

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!
Jöttünk meleg országból.

Főtt kolbászunk mind elfogyott,
fényes csizmánk is megrogyott,
hoztunk aranyat hat marékkal,
tömjént egész vasfazékkal.

Én vagyok a Boldizsár,
aki szerezseny király.

Irul-pirul Mária, Mária,
boldogságos kis mama.

Hulló könnye záporán át
alig látja Jézuskáját.

A sok pásztor mind muzsikál.
Meg is kéne szoptatni már.

Kedves három királyok,
jőéjszakát kívánok!

Miatyánk

(ökumenikus fordítás)

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vgy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom, és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Pár éve szakértői szinten is megegyezés született e dologban, ami kész ajándéknak is vehető számunkra. Ennek eredményét adjuk most közre.

A Miatyánk, de főleg az Apostoli Hitvallás magyszövegében fájdalmas mértékű eltérések voltak hazánk történelmi egyháza között, még a ref. és evang. változat is különbözött egymástól.

Apostoli hitvallás

(ökumenikus fordítás)

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztúban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

Iglesia Evangelica-Luterana en Venezuela
Federacion Mundial Luterana

ÜZENET

A venezuelai magyar evangélikumi keresztyénekhez

1952 I. évf.

október hó

1. szám

NEGYVEN ÉVE JELENT MEG ÚJSÁGUNK ELSŐ SZÁMA

ISTENTISZTELETEK

Caracasban általában de. 9 órakor.

Dec. 6-án este 6-kor, utána szeretetvendégség.

Dec. 13-án de. 10.30-kor a többi Resurreccion gyülekezettel közösen, a hagyományok alapján.

Dec. 25-én de. 9-kor karácsonyi istentisztelet.

Január 1-én 6-kor esti áhitat.

Úrvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján és karácsonykor.

Valenciában dec. 25-én és minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor úrvacsoraosztással.

Másütt: megállapodás szerint.

Konfirmációi oktatásra szeretettel várjuk azok mihamarábbi jelentkezését, akik már legalább 12 évesek
Vasárnapi iskola: a 9 órás magyar istentisztelet idejében.

Rev. George Postay.
4 Chemin de la Bride.
CH-1224 Chene Bogeri.
Suisse. Europa.

VENEZUELA
C A R A C A S 1062-A
Apartado 68.360
CONGREGACION HUNGARA

I S T E N T I S Z T E L E T E K

Caracasban: vasárnap de. 9-kor magyarul
10.30-kor németül
ugyancsak 10.30-kor spanyolul
Valenciában minden hónap utolsó vasárnapján 4.30-kor

Az ünnepi istentiszteleti rendet a Karácsonyi
Melléklet 8. oldalán közöljük.

A lelkeszi hivatal új telefonszáma /02/ 263-79-08

Címe: Cong. Hungara, Prol. de la
4a. Av. con 3a. Transversal
de Altamira, La Castellana
CARACAS

Hivatali órák: hétfő-szerda-péntek de.9-12.
Lelkipásztor: dr. Bodrog Miklós
Deposito_legal_pp 76-1757 ISSN: 0798-33 X